

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΧΕΛΑΣ

Μεταχειρισμένη «τράπουλα»

Όλα δείχνουν ότι η Νέα Δημοκρατία θα κερδίσει τις επόμενες εκλογές, όποτε αυτές γίνουν. Δεν διαφαίνεται κάποιο παθιασμένο ρεύμα υπέρ της, είναι όμως σαφές ότι δημιουργείται ένα κλιμακούμενο ρεύμα υπέρ του «να φύγουν αυτοί». Άλλος σημαντικός παίκτης για να το εισπράξει δεν βρίσκεται επί σκηνής. Θα μπορούσε ενδεχομένως να το πράξει ένα σκληρό, αντιευρωπαϊκό δεξιό κόμμα που θα «καβαλούσε το κύμα» Τραμπ - Brexit κ.λπ. Αυτό απαιτεί όμως μια στοιχειωδώς «άφθαρτη» και χαρισματική προσωπικότητα, που δεν υπάρχει.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η Ν.Δ., λοιπόν, θα κερδίσουν τις εκλογές. Δικαιούμαστε όμως να θέσουμε το εύλογο ερώτημα «με ποιους θα κυβερνή-

σει και με ποια ατζέντα». Η Ν.Δ. είναι ένα... κουρασμένο κόμμα. Του λείπει ο καθαρός ιδεολογικός προσανατολισμός και η κρίσιμη μάζα ανθρώπων της πραγματικής αγοράς. Το κόμμα βασιζόταν πολλά χρόνια σε μια πολυπληθή ομάδα στελεχών που είχε ως κίνητρο την εξουσία, θέσεις και τον έλεγχο του Δημοσίου. Η πιο πρόσφορη στιγμή για να απαθανατίσει την εν λόγω ομάδα κάποιος είναι η επίσημη σύναξη της για την ομιλία του εκάστοτε αρχηγού της Ν.Δ. Ο κ. Μητσοτάκης δεν είχε αυτούς τους ανθρώπους μαζί του όταν εξελέγη ο ίδιος στην ηγεσία της. Επεισε πολίτες που δεν είχαν καμία σχέση με το κόμμα να στηθούν ώρες στην ουρά για να τον ψηφίσουν. Επέδειξε σθένος και θάρρος και τον

επιβράβευσε γι' αυτό ένα τμήμα των νοικοκυραίων και αστών που ήθελαν αλλαγή σελίδας και έναν νέο άνθρωπο απέναντι στον Αλέξη Τσίπρα.

Από τότε, ο αρχηγός της Ν.Δ. σχοινοβατεί. Είναι προφανές ότι ισορροπεί συνεχώς ανάμεσα στις εσωκομματικές ισορροπίες και στην ειλικρινή, και ίσως βίαιη, ανανέωση. Ακούμε για νέα στελέχη και πρόσωπα που δεν προέρχονται μόνον από τον κομματικό κορμό. Βλέπουμε όμως, προς το παρόν, την ανακατανομή μιας ελαφρώς ή και πολύ «μεταχειρισμένης τράπουλας». Με δύο, άντε τρεις εξαιρέσεις, δεν είναι, π.χ., σαφές πόσο διαφορετική θα ήταν η σκιά της κυβέρνησης αν είχε κερδίσει κάποιος άλλος την ηγεσία της Ν.Δ.

Ένας πολιτικός αρχηγός θέλει τον χρόνο του και την απαραίτητη τριβή πριν κατασταλάξει. Το βάρος που καλείται να σπκώσει στους ώμους του είναι τεράστιο. Αν αποτύχει και ο κ. Μητσοτάκης, θα έλθει η σειρά του Έλληνα Μπέπε Γκρίλο ή κάτι ανάλογο. Είναι, με άλλα λόγια, κρίσιμο να πετύχει και μάλιστα σε δύσκολες συνθήκες, χωρίς μεγάλα περιθώρια για «μήνα του μέλιτος» με τον ελληνικό λαό, που έχει γίνει πολύ ανυπόμονος. Θα χρειασθεί να «σπάσει πολλά αυγά» όντας στην κυβέρνηση. Θα έπρεπε να το έχει ήδη κάνει στο κόμμα. Γιατί αν πάει με αυτή τη σημαδεμένη «τράπουλα» στις εκλογές και μετά στην εξουσία, θα του τελειώσουν πολύ γρήγορα τα «χαρτιά»...

ΑΥΓΗ

Σκιώδης Ν.Δ.

Στις 11 Ιανουαρίου, αμέσως μετά την εκλογή του, ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεσμευόταν στους νεοδημοκράτες που τον είχαν ψηφίσει ότι θα προχωρήσει σε ανανέωση. Ακριβώς επτά μήνες μετά, τόσο με τις επιλογές του στα πρόσωπα όσο και στο επίπεδο της πολιτικής δράσης και των θέσεων, η μόνη ανανέωση που έχει κάνει είναι ότι αναβάθμισε όλα τα ακραία στελέχη που παρέλαβε από την περίοδο Σαμαρά και ότι οι πολιτικές θέσεις που εκφράζει πλέον η Ν.Δ. σε μια σειρά καίρια ζητήματα είναι πιο ακραίες από ποτέ.

Από την οικονομία έως το μεταναστευτικό και γενικά σε όλα τα θέματα που τοποθετήθηκε, η ρητορική και η ουσία των θέσεων που εξέφρασε ήταν πιο κοντά στην ακροδεξιά πτέρυγα της Ν.Δ., παρά στην αποκαλούμενη κεντροδεξιά.

Τελευταίο δείγμα γραφής αυτής της λογικής είναι η «σκιά της κυβέρνησης» που ανακοίνωσε και, όπως αποδεικνύεται, ο Κυριάκος Μητσοτάκης προσπαθεί μάταια να πείσει τους ψηφοφόρους του και την κοινωνία ότι θα φέρει το «νέο» με όλο το «παλιό» δυναμικό της κυβέρνησης Σαμαρά, που τον ανέδειξε ως κορυφαίο υπουργό απολύσεων και σκληρών περικοπών παντού.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Πιο ενδιαφέρον από τη σπανακόπιτα

Μέσα στο γενικό παροξυσμό της κυβέρνησης για τον Ομπάμα, από τα επιτελεία της διαδόθηκαν και ορισμένες πιο προσωπικές στιγμές των διήμερων επαφών του Προέδρου των ΗΠΑ με τον Αλ. Τσίπρα. Ετσι, μάθαμε ότι ο Ομπάμα απευθύνθηκε κάμποσες φορές στον ενικό στον Έλληνα πρωθυπουργό, ότι συζήτησαν τα οικογενειακά τους, ότι ενδιαφέρθηκε για την πορεία του στην πολιτική και άλλα παρόμοια. Καλά και ωραία όλα αυτά. Αλλά μιας και αποφάσισε η κυβέρνηση να μας ενημερώσει για τα απόκρυφα των συναντήσεων Τσίπρα - Ομπάμα, γιατί δεν μας λέει και τι συζήτησαν για το Κυπριακό, τις γεωπολιτικές εξελίξεις στην περιοχή μας, τη βάση στη Σούδα, την «κινητικότητα» στο Αιγαίο; Γιατί δεν μας λένε σε ποιους τομείς της οικονομίας εξέφρασαν ενδιαφέρον τα αμερικανικά μονοπώλια και με ποιους επιχειρηματίες συναντήθηκαν; Γιατί δεν μας ενημερώνουν τι ρόλο έπαιξαν στις επαφές η Νούλαντ και ο πρέσβης, γνωστοί και μη εξαιρετέοι για τις «διπλωματικές» επιδόσεις τους στην Ουκρανία, την περίοδο των διαδηλώσεων στην πλατεία του Κιέβου και μετέπειτα; Είναι φανερό ότι ζητήματα όπως αυτά είναι σημαντικότερα από το αν ο Ομπάμα έφαγε σπανακόπιτα, ή αν αποκάλυψε τον Τσίπρα «Αλέξη»...

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ

Άλλο ένα Πολυτεχνείο πέρασε...

Όλα σχεδόν τα τελευταία χρόνια η επιστροφή τμήματος της πορείας για το Πολυτεχνείο συνοδεύεται από επεισόδια μεταξύ αναρχικών και ΜΑΤ.

Είναι μια περίπου προκαθορισμένη αναμέτρηση που προφανώς θεωρείται επιβεβλημένη έστω αυτή τη συγκεκριμένη ημέρα της παλιάς εξέγερσης.

Σίγουρα έπαιξε μεγάλο ρόλο σ' αυτό και η σταδιακή μετατροπή της επετείου σε πανηγύρι, που συνοδευόταν από τις τηλεοπτικές παρουσιάσεις όσων πολύ όψιμα εμφανίζονταν εκεί και κατέθεταν στεφάνι στο χώρο.

Η «συνταγή» η οποία εφαρμόστηκε τελευταία ώστε να μην υπάρχουν καταστροφές στο ίδρυμα ήταν να κλείνει το Πολυτεχνείο μόλις ξεκινάει η πορεία, ώστε αργότερα να μην δημιουργείται εκεί το γνωστό καταφύγιο.

Φυσικά η «εφευρετικότητα» των νεαρών αντεξουσιαστών συχνά αποδείχτηκε αποτελεσματικότερη από το κλείσιμο του ΕΜΠ και βρισκόταν τελικά τρόπος να προσεγγιστεί ο χώρος.

Συνθήκες τα επεισόδια τα προηγούμενα χρόνια είχαν αφητηρία είτε κάποια απρόκλητη επίθεση των ΜΑΤ στην πορεία, είτε κάποιο διατυπωμένο αίτημα που τύχαινε να συμπίπτει με τις ημέρες του Πολυτεχνείου, είτε πολλά χρόνια πριν τις ορδές «αγανακτισμένων» πολιτών που πολιορκούσαν το κτίριο μαζί με τα ΜΑΤ και ο κόσμος έμπαινε εκεί για να ξεφύγει.

Σε όσες περιπτώσεις είχε καταφέρει να εισχωρήσει κόσμος την επίμαχη βραδιά στο χώρο του ΕΜΠ και να ξεκινήσει ο πόλεμος με τα ΜΑΤ επαναλαμβανόταν το ίδιο σκηνικό: Η αστυνομία να ζητάει εισαγγελική παραγγελία για να επέμβει, ο εισαγγελέας να δίνει εντολή για επέμβαση αν διαπράττονται αδικήματα και τέλος η Σύγκλητος σωστά να κατανοεί ότι δεν πρέπει να αφήσει να γίνει επέμβαση μια και οι συνέπειες θα ήταν χειρότερες και πιο επικίνδυνες. Παρόμοιο ήταν και το χθεσινό σκηνικό με τη διαφορά ότι προηγήθηκε κατάληψη στο Γκίνη που διευκόλυνε τελικά τη δυνατότητα ανταλλαγής «πολεμικού» υλικού από μέσα προς τα έξω και ανάποδα.

Διευκολύνθηκαν επίσης και τα ΜΜΕ των 8 να αποφύγουν να παρουσιάσουν -ως συνήθως- την μεγάλη πορεία και να παραμείνουν στα πλάνα με τις καρέκλες, τις μολότοφ και τα δακρυγόνα.

Άλλη μία ωραία ατμόσφαιρα που ίσως και να έχει την εξήγηση της αλλά που τελικά υποβάθμισε τον πραγματικό πόλεμο με ξύλο, εμπρησμούς και τραυματισμούς που διεξάγεται σκόπιμα και όχι τυχαία στα νησιά όπου «φιλοξενούνται» εξαθλιωμένοι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες.